

Двуица браќа

Биле двуица бр'аќа. Се-ск'арале 'они, бр'аќата, п'омалијат и п'остаријат. Им'але 'они дв'е к'уќи, 'една ст'ара и 'една н'ова. П'остаријат бр'ат бил ж'енет а м'алјат н'еженет. Ст'арјат ост'анал у-ст'арата к'уќа, а м'алјат от'ишал у-н'овата к'уќа. Им'але 'едан с'евгар вол'ови, дел'иле-ги по-'едан в'ол. И с'аѓа м'алјат от'ишал, в'рзал в'олат до-огн'иштето и 'он с'еднал да-веч'ера, а в'олат преж'ивал. 'Он веч'ера и погл'едне, в'олат преж'ива. И с'аѓа му-в'ика 'он на-в'олат: "А т'и, м'алко бр'ат-ми ме-од'ели, па и т'и да-ми-се-кр'ивиш, в'олат си-преж'ивал, а 'он м'ислил в'олат да-н'е-му-се-кр'иви. И р'ипнал, гр'абнал сек'ирата, гу-з'емал сек'ирата, ут'епал-га в'олат и з'емал на-п'арчиња га-ис'екал. Ги-с'обрал у-'една вр'еќа парч'ињата и от'ишал у-д'олно м'ало у-'една к'уќа. Тамо им'ало 'едно к'уче и на-к'учето му-га-д'ава м'есото: "Ти-д'авам м'есо до-г'умно верес'ија, на-г'умно ќе-ми-д'адеш ж'ито". 'Иде н'агоре у-с'елото и на-др'уго к'уче му-д'ава м'есо и му-в'ели: "До-г'умно верес'ија!" Е, д'ошло г'умно да-в'ршив, з'ел вр'еќите ќе-'иде да-зб'ира ж'ито от-куч'ињата, верес'ијата за-м'есото. Када-от'ишал на-п'рвото к'уче да-му-с'ака верес'ијата, 'оно акн'ало да-га-из'еде, 'он се-м'авал с'с-вр'еќата д'ури се-отк'ачил од-н'ега. От'ишал на-др'уго, и 'оно т'ако му-се-акн'ало. Е с'аѓа нач'екал н'екоје ст'аро к'уче. З'емал 'едно д'рво и в'анал да-га-г'епа к'учето. Теп'ајќе к'учето, 'оно рип'ало по-с'идат и од-с'идат се-откро'ила н'екоја пл'оча (к'амен) и т'ује му-падн'але 'едан ч'упар лири. 'Он му-в'ика на-к'учето: "За-св'ите пл'ати т'и, 'ама к'ат-се-поруг'амо".